

Lähetyskutsumus

Kutsumuksen käsite usein väärällä tavalla hengellistetään. Monien mielestä kutsumus on yksinomaan mystillinen, uskonnollinen elämys.

Tosin ~~kutsumukseen~~ sisältyy myös jotain mystillistä. Mutta aivan yhtä suuressa määrin kutsumus on luonteeltaan käytännöllinen ja konkreettinen. Kun ihminen saa Jumalan kutsun, se merkitsee, että Jumalan sana tulee ihmisen sen hetkiseen tilanteeseen ja alottaa mullistuksen.

2.Kor.5: 17-21 opettaa meille Jeesuksen opetuslapsille tarkoitetusta lähetyskutsumuksesta: a) Se joka on Jeesuksessa Kristuksessa, on uusi luomus. Vain sillä, joka on saanut vastaanottaa pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa, on edellytykset kuulla ja ottaa vastaan lähetyskutsu. Jes.6:5-8.

b) 2.Kor.5: 18 mukaan Jumala on antanut meille viran: olla Kristuksen palvelijana ja Jumalan salaisuuksien hucneenhaltijana. I.Kor.4:1.

Kutsumuksen konkreettinen muoto riippuu siitä tilanteesta, jossa yksityinen ihminen on. Mutta tehtävä on sama. Kutsumuksen käsittäminen avautuu tahdon kokonaisessa luovuttamisessa Jumalalle. Sille ihmiselle, joka on tähän suostunut, Jumala askel askeleelta osoittaa tien ja vahvistaa kutsumuksen Pyhän Hengen todistuksessa sisäiselle ihmiselle.

Lähetyskutsu ja -vastuu

Periaatteessa lähetyskutsumus on sama kotimaan työssä ja kentillä.

Mutta riippuen kunkin tilanteesta kutsumuksen sisältö konkretisoituu eri tavoin. Tässä kokouksessa ~~pysymme~~ erityisesti tutkimaan kutsumusta toimia kotimaassa ulkolähetysten hyväksi. Se merkitsee meille kolmea tehtävää:

rukoilla- lähettää - ja taloudellisesti tukea lähetyssaarnaajia.

Näistä kolmesta päätehtävästä voidaan johtaa erityistehtävät.

Kristityt eivät saa siirtää lähetysvastuutaan lähetyssaarnaajille. Lähettävä seurakunta on lähetyssaarnaajilleen antanut valtuutuksen: Menkää vieraisiin maihin julistamaan evankeliumia. Ulkokentille lähteneet ja kotimaahan jääneet ovat kuitenkin kaikki työtovereita ja jakavat sen vastuun, joka Jumalan sanassa on kaikille kristityille asetettu.

Moni luulee työn lähetysten hyväksi rajoittuvan vain lähetyskokouksissa käymiseen, lähetysompeluseuroihin kuulumiseen, lähetyslehden tilaamiseen jne.

Varsinainen lähetysvastuu tomuttuu.

Lähetysvastuuta ei voida luovuttaa lähetyseuroille. Lähetyksen voimanlähde on siinä, että yksityinen kristitty ottaa kannettavakseen henkilökohtaisen vastuun - kutsun rukoilla, lähettää ja taloudellisesti tukea lähettejä.

Mitä tämä lähetyuskutsu sisältää tämän hetken tilanteessa? Onko uusia keinoja yksityisen kristityn lähetysvastuun elvyttämiseksi?

Lopuksi suora, henkilökohtainen kysymys: Oletko valmis myöntämään lähetysvastuun kutsuksi ojentaa koko elämäsi Jumalan valtakunnan palvelukseen, tehtäväksi pitää omat menosi mahdollisimman alhaisina ja käyttää aikasi niin, että jäisi mahdollisimman suuri ylijäämä Jumalan valtakunnan työhön?

Lähetysaarnajakutsumus

Studentlagetin lehdessä Credo on käsitelty aihetta Lähetyskutsumus - lähetysaarnajakutsumus teologisesti. Otamme tässä asian puhtaasti käytännölliseltä kannalta.

- a) Lähetysaarnajakutsumus on Pyhän Hengen antama valtuutus lähettävän seurakunnan välityksellä. Apt. 13: 2-3. Tämä valtuutus suo lähetysaarnajakutsumuselle hengellisen varustuksen vaikeisiin oloihin.
- b) Lähetyskutsumus on henkilökohtainen, sisäinen kutsu, joka ilmenee kolmessa muodossa: 1) Jatkuva sisäinen levottomuus, joka on Pyhän Hengen työtä. 2) Oman tahdon luovuttaminen Jumalalle. 3) Ihmisen sen hetkinen tilanne.

Enemmän tai vähemmän selvää kutsumustietoisuutta on tutkisteltava Jumalan kasvojen edessä, ettei vain kaiken takana ole itsekkäistä motiiveja. Tässä tutkistelussa ulkonaiset olosuhteet tarjoavat usein hyvän suunnannäyttäjän: Oletko vapaa ja vailla siteitä kotiin? Onko sinulla tarvittava inhimillinen varustus? Ja niin edelleen. Tämän tapaiset järkevät kysymykset auttavat varmuuteen Jumalan tahdosta. Mutta Jumala voi kutsua myös ulkonaisien edellytysten puuttuessa.

Erästä seikkaa on vielä korostettava: lähetysaarnajakutsumus ei voi johtua säälistä ihmisten kärsimyksiä kohtaan. Kristillinen velvollisuutemme on osoittaa myötätuntoa ja auttaa hädässä. Mutta lähetysaarnajakutsumus ei ole moraalisesti tai tunteenomaisesti perusteltavissa. Se on seurausta Jumalan sanan tulemisesta elämäämme: Hän on antanut meille viran, joka on riippumaton tunnevaihteluista ja ulkonaisista olosuhteista.

Lähetysaarnajakutsumuksen työ hahmottuu koti- ja ulkokentän olojen mukaan. Hän voi olla joko pelkästään julistaja tai olla "asiantuntijalähetti". Mutta erilaisissa palvelun muodoissa hän on aina Jumalan työmies, salaisuuksien huoneenhaltija.